

در خصوص اعتصاب کارگران نساجی

کردستان، فرش غرببافت و ریسندگی پرریس سندج

سه شنبه دوم مهر ۱۳۸۷

کمیته هماهنگی برای کمک (منطقه غرب)

اطلاعیه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری (منطقه غرب)

در خصوص اعتصاب کارگران نساجی کردستان، فرش غرببافت و ریسندگی پرریس سندج

کارگران، هم طبقه ای های ستمدیده؛

در طی چند روز گذشته ما شاهد اعتراض و اعتصاب کارگران نساجی کردستان (وابسته به بنیاد مستضعفان وجانبازان) کارخانه پرریس و فرش غرببافت سندج بوده‌ایم. این اعتراضات و اعتصابات حول یک مطالبه‌ی محوری یعنی تقابل کارگران در برابر اخراج سازی های گسترده، عدم پرداخت حقوقهای معوقه کارگران و سیاست های کارفرمایان این سه کارخانه شکل گرفته است. این کارگران همگی بیاد دارند که در طی چندین سال گذشته ما تجربه چندین اعتصاب اعتراض و تقبل هزینه هایی چون اخراج، ضرب و شتم کارگران پرریس، تهدید، زندایی شدن، شلاق خوردن و غیره را داشته ایم و اکنون این کارگران پس از چندین سال فروش تنها سرمایه‌ی زندگی‌شان، یعنی نیروی کار و جوانی شان، بدون هیچ احساس مسئولیتی و بدون هیچ گونه حمایتی از جانب نهادهای بظاهر کارگری، از قبیل خانه کارگر و ... به بهانه‌های واهی و رشکستگی کارخانه، بدهی‌های کارفرما و سرمایه‌داران به بانک و اداره‌ی دارایی، به صورت اجباری از جانب کارفرما و سیستم سرمایه داری حامی آن، اخراج می شوند. کارگران نساجی، پرریس و غرب بافت نیز قربانی چنین ترفندهای نخ نمایی از جانب ائتلاف کار فرمایان سود پرست و حامیان سرمایه شده‌اند و زندگی سرشار از رنج و کار و خستگی شان و با سالها تولید ثروت، کالا و سود آوری برای صاحبان سرمایه، به عنوان اشیائی زائد و غیر قابل مصرف کنار زده می شوند.

آیا در چنین شرایطی با اینکه کارگران در کشمکش های طولانی با کارفرما و آزمودن تمامی راه‌های روتین، از اداره کار و تامین اجتماعی و استانداری گرفته تا نامه نویسی و تمامی طرق قانونی که هیچ گونه جوابی دریافت نکرده اند چاره ای جز اعتصاب آن هم برای دستیابی به ابتدایی ترین حقوق انسانی شان در شرایط غیر انسانی کار برایشان باقی مانده است؟ صحبت از دود شدن سالیان دراز عمر انسانهای شریفی است که معیشت خانواده هایشان از طریق همین کار آن هم با شرایط استثمار گرانه است. به راستی آیا کدام قشر و طبقه از جامعه را سراغ داریم که این چنین شکننده زندگی و آینده ی نامعلومشان، با یک لایحه و امضای مدیر کارخانه و با اتکا به قوانین کار، دود شود و به هوا رود؟ اکنون این کارگران با تجمع اعتراضی شان در چند روز گذشته و با اعتصاب در جلوی استانداری و اداره کار، خواهان دستیابی به حقوق از دست رفته و استمرار کار برای ادامه زندگی شان می باشند و چرا باید سهم کوچک اینچنینی از زندگی آنان

سلب شود؟ در سالیان گذشته این کارگران تجارب بسیاری را در پی اعمال سیاست های خصوصی سازی سرمایه داری دیگر ترفندهای کارفرمایان این کارخانه‌ها در روند مبارزات شان بدست آورده اند و اکنون این درس‌های گرانبها از و مبارزات متحدانه طبقاتی، دستاوردها و شکست‌هایی که در این میان بدست آمده است حاصل تلاش جمعی تمامی کارگران است. هرچند بعضا تفرقه افکنی های متعدد صاحبان سرمایه، برای شکستن روحیه جمعی طبقه کارگرو از بین بردن اعتماد به نفس بوجود آمده شان، درحین تجمع و اتحاد متشکل آنان که حول یک خواست مشترک به میدان آمده اند، هنوز نتوانسته و نخواهد توانست که کارگران را به قبول هر شرایط خفت باری وادار کند.

کارگران؛

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری وظیفه خود می داند که مسئولانه و فعالانه و در حد پتانسیل و توان واقعیش از تمامی این خواستها و مطالبات برحق کارگران دفاع کند و رمزپیروزی و متحقق شدن خواستهای برحق و طبقاتی کارگران، تنها در اتحاد و همبستگی طبقاتی ما کارگران نهفته است. و همه مابه خوبی می دانیم که سرمایه داری سیستمی است که رمز ماندگاری و قدرتش در تفرق، جدایی و بی تشکلی ما نهفته است.

کارگران؛ تمامی ما در سراسر جهان با تفاوت‌های اندکی دردهای مشترک و دشمن طبقاتی واحدی به نام سیستم سرمایه داری داشته که غیر از انباشت سود به چیزی دیگری نمی‌اندیشند. بدین خاطر کوچکترین زمزمه اعتراض، اعتصاب و اتحاد ما در هر گوشه‌ای از جهان می تواند پشت سرمایه داری با تمامی ارکانش را به لرزه بیندازد. پس بر ماست که با تمامی قوا و نیروی مان به صورت دخالتگرانه، از این کارگران که زندگی و معیشت خانواده هایشان درمرز نابودی قرار دارد دفاع کنیم و این مهم، تنها با اتحاد طبقاتی ما بدست خواهد آمد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری (منطقه غرب)

۳۰ شهریور ۱۳۸۷

<http://komitteyehamahangi.com>

Komite.hamahangi@yahoo.com